

Temps Ordinari - Onzè diumenge

[Ez 17,22-24](#)

[2 Co 5,6-10](#)

[Mc 4,26-34](#)

"...sense que ell sàpiga com" Fa uns dies vaig llegir que el tema d'un congrés de persones sàvies portava com a títol: *La ciència pot definir la vida?*. Evidentment jo no sé respondre a aquesta pregunta. Però el que sí sé és que la vida és una meravella. I ja ho és només contemplant la vida que nosaltres qualifiquem de més elemental, com és la vida vegetal. L'evolució, que es dona, des de que una petita llavor és sembrada fins que arriba a transformar-se en una espiga, en un roser, en un arbust, en un fruiter o en un arbre de robust tronc i de extenses branques, és una autèntica meravella. *Sense saber com*, però la força de la vida, que hi ha en la més petita llavor, obra la gran meravella. I, si això ho admirem en la vida vegetal, què podem dir i admirar de l'evolució de la vida animal que, a partir de la fecundació, ens neix una animada vida completament autònoma en totes les seves innumbrables espècies. I, si passem a la vida humana, podem admirar la meravella que un diminut zigot pugui evolucionar fins arribar a ser a una persona amb capacitat de comprendre, expressar-se, desitjar, actuar i estimar. *No sabem com*, però és una meravella. I la ciència no sé si ho pot definir. **La meravella del Regne de Déu** Doncs, bé, Jesús explica el Regne de Déu amb un d'aquests exemples que la ciència no pot definir. Jesús tampoc no ho va definir. Només ens va dir que el Regne de Déu passava com a la vida vegetal. *Sense saber com* el Regne de Déu creixia. El Regne de Déu no s'estén per la força de potencials energètics, ni per la força de la imposició, ni pels actes espectaculars, ni per la força de tàctiques, ni d'estratègies, ni per la força dels raonaments, ni per la força de grans líders. La potencialitat del Regne de Déu, la força del creixement del Regne de Déu no està en cap altra cosa que en la potencialitat i en la força de la gran meravella de l'amor. El Regne de Déu neix del mateix amor de Déu que per mitjà del seu Esperit va sembrar la seva llavor en el si de Maria, del qual va néixer Jesús de Natzaret. I Jesús ens va ensenyar a estendre el Regne amb la llavor de l'amor. I a partir d'aleshores l'eficàcia del Regne de Déu no està en la grandesa o l'espectacularitat dels gestos o de les actuacions, sinó en l'amor que s'hi posa. Per això, Jesús que vol deixar les coses ben clares. I, com a bon pedagog que era, posa l'exemple extrem del gra de mostassa, com la més petita de les llavors, que ens transforma en la més gran de les hortalisses amb branques on s'hi ajoquen els ocells. Per als seus oients, familiaritzats amb la vida del camp, era un exemple ben clar. **Com fer créixer el Regne de Déu?** I nosaltres, podem fer créixer el Regne de Déu? A la llum de les paraules de Jesús, la resposta es ben clara: I tant que sí! I molt! El que cal és que el que fem, per grans o petits que siguin els gestos i actuacions, els fem moguts per l'amor. I, aleshores, anirem sembrant llavors de Regne de Déu, que *sense saber com* podran esdevenir grans meravelles, encara que nosaltres no les puguem veure ni conèixer. Aquí ha d'arrelar la tan proclamada Nova Evangelització. En l'eucaristia, nosaltres, una vegada més, rebrem la llavor de l'amor que és el mateix Jesús. Tant de bo la deixem créixer i fructificar en la nostra vida, tot esdevenint vida de fraternitat i solidaritat. D'aquesta manera es va fent Regne de Déu, es va realitzant el projecte de Déu en el nostre món. Els cristians n'hauríem de ser pioners.

ETIQUETES

[REGNE](#)